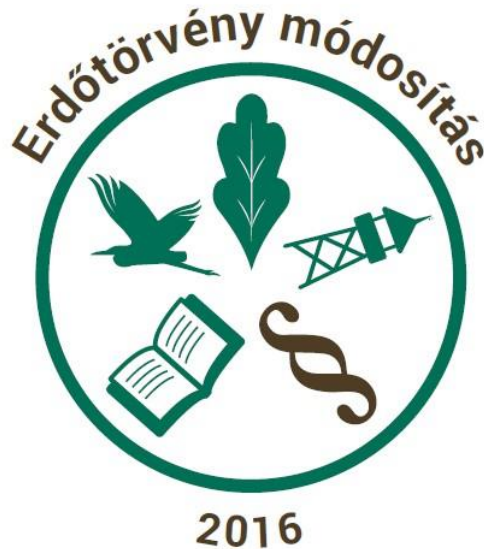


## **Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény felülvizsgálata és módosítása**



**2016. február 18.**

**Földművelésügyi Minisztérium**

**Állami Földekért Felelős  
Államtitkárság**

### **I. A törvény felülvizsgálatának és módosításának szükségessége**

Az erdőtörvény, azaz az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi

XXXVII. törvény, ahogy arra már a megnevezése is nagyon kifejezően utal, egy meglehetősen sokrétű, összetett jogszabály. Magában foglalja az erdők, illetve egyéb fával borított földterületek fenntartásával, védelmével, használatával, illetve hasznosításával kapcsolatos valamennyi fontos szabályozást.

Az egyszerű erdőlátogató számára úgy tűnhet, hogy az erdő örök és változatlan. Ez azonban nincs így. Az erdei életközösség az azt magában foglaló természeti és társadalmi környezet hatásaival összhangban folyamatosan változó rendszert alkot.

Az elmúlt két évtizedben a hazai erdőre nézve meghatározó természeti és társadalmi közegben jelentős változások mentek végbe. Gondoljunk csak az egyre nyilvánvalóbbá váló klímaváltozásra, az erdők közel felének privatizációjára, a társadalom környezettudatosságának növekedésére, vagy akár az államigazgatás jelenleg is folyó átalakítására.

Annak érdekében, hogy az erdőket, az erdő tulajdonosait, valamint az erdő közérdekű

funkcióit az említett változások ne érinthessék hátrányosan, az erdőtörvény időközönkénti módosítására van szükség.

A jelenlegi erdőtörvény 2009-ben lépett hatályba. Az új törvény az erdők védelme, illetve használata tekintetében számos előremutató változást eredményezett, ugyanakkor az alkalmazása során több hiányosságára is fény derült.

A minisztérium, az igazgatás, az erdőtulajdonosokat, erdőgazdálkodókat és erdész szakembereket képviselő szakmai szervezetek, valamint az erdő gazdasági, közjóléti és védelmi szolgáltatásai révén érintett további társadalmi szervezetek a törvény hatályba lépése óta rendkívül nagy számú észrevételt és javaslatot fogalmaztak meg. A Földművelésügyi Minisztérium ezekre tekintettel kezdte meg 2015. évben a törvény átfogó felülvizsgálatát, és kezdeményezi idén a törvény módosítását.

## II. A törvenymódosítás legfontosabb célkitűzései

### 1. Az erdők gazdasági és közérdekű funkcióinak megfelelő összehangolása

A hatályos erdőtörvény lehetővé teszi, hogy az erdő más szakterületekhez kapcsolódó védelmi funkcióinak (például természetvédelem, árvízvédelem, stb.) érvényesülését szolgáló elvárások és korlátozások megfogalmazása meghatározóan az érintett szakterületek feladat-, illetve felelősségi körébe tartozzon. Az egyes szakterületek által „diktált” – elsősorban az erdő elsődleges rendeltetéséhez kapcsolódó – szakmailag nem megfelelően meghatározott, változó és rendkívül szubjektív elvárások és korlátozások ennek megfelelően egyrészt nagyon megnehezítik a körzeti erdőtervezés folyamatát, másrészt annak során azok szinte teljes egészében érvényesítésre kerülhetnek az erdőgazdálkodókkal szemben.

A rossz gyakorlatot megalapozó szabályozást az elmúlt két évtized alábbi jogalkalmazási tapasztalatai alapján finomítani szükséges:

- Az erdőknek számtalan közérdekű funkciója lehet. Az egyes közérdekű funkciók érvényesítési lehetősége nem csak az érintett szakterület „belügye”.
- Az erdő több közérdekű funkciója (általános ökoszisztéma szolgáltatások, mint például az erdők általános környezetvédelmi, közjóléti, turisztikai szolgáltatásai, faanyagtermelésen kívüli egyéb gazdasági hasznosítási lehetőségek) az erdők rendeltetéseiként nem is kerülnek konkrétan nevesítésre. Ezek érvényesítése jellemzően az erdészeti ágazat felelősségi körébe tartozik.
- Az erdők gazdasági funkcióit sok tekintetben közérdekű funkcióként is tekintetbe kell venni (pl. vidéki lakosság megélhetéséhez való hozzájárulás). Ezen szempontok érvényesítése ugyancsak elsősorban az erdészeti ágazat felelősségi körébe tartozik.
- Az egyes közérdekű funkciókból levezethető elvárások és korlátozások összehangolását erdő esetében nem elegendő csupán az egyes funkciók prioritási sorrendjének meghatározására (az erdő elsődleges, további és nevesítésre nem kerülő rendeltetése) alapozni.
- Az egyes közérdekű funkciókból levezethető elvárások és korlátozások meghatározása során az erdőgazdálkodók érdekérvényesítő képessége – különösen az elaprózódott birtokszerkezet miatt elszigetelt magántulajdonú erdők esetében – meglehetősen

korlátozott.

- Az egyes közérdekű funkciókból levezethető elvárások és korlátozások meghatározásának folyamatából az erdő tulajdonosai gyakorlatilag teljes egészében ki vannak zárva.

A fentiekből kitűnik, hogy az erdők közérdekű funkcióiból levezethető elvárások és korlátozások pontos számba vétele, összehangolása, valamint érvényesítése terén az erdészeti ágazatnak rendkívül nagy a felelőssége. A törvénymódosítás egyik kiemelt feladata a szabályozás finomhangolása annak érdekében, hogy a jogalkalmazás során tapasztalt fenti ellentmondások megszűnjenek, illetve az erdészeti igazgatás a rá háruló feladatokat megfelelően el tudja látni.

Az előbbieket érdekében a törvénymódosítás során arra törekszünk, hogy

- a törvényben az erdészeti ágazat felelősségi körébe tartozó közérdekű szempontok, elvárások és korlátozások teljes körűen megjelenjenek,

- a más szakterület felelősségi körébe tartozó, az erdőgazdálkodással szemben érvényesítendő, érvényesíthető konkrét elvárások és korlátozások lehetőség szerint ugyancsak az erdőtörvényben kerüljenek meghatározásra,

- az erdő közérdekű funkcióit szolgáló elvárások és korlátozások az erdő rendeltetések meghatározása, illetve a körzeti erdőtervezés, valamint az éves szakmai adminisztráció folyamatában a fentiek szellemében kerüljenek érvényesítésre,

- az erdő teljes területére kiterjedő élőhely-védelmi intézkedést nem igénylő esetekben (pl. adott faj egy vagy néhány egyedének védelme) a természetvédelmi szempontokat – amellett, hogy azokat az erdészeti hatóság az körzeti erdőtervben, illetve az Adattárban védelmi szempontként továbbra is szerepeltetni fogja – a jövőben természetvédelmi hatósági feladatkörben indokolt érvényesíteni.

Az erdő anyagi és nem anyagi szolgáltatásai hasznosításának azt a módját, amelynek során az erdő gazdasági és védelmi funkciói megfelelő összhangban tudnak érvényesülni, fenntartható erdőgazdálkodásnak nevezzük.

### **3. Az erdők gazdasági funkciói érvényesülésének erősítése**

Az erdőgazdálkodás a vidék agrárgazdálkodásának egyik meghatározó eleme. Bár a nemzeti össztermékhez az ágazat csak alacsony hányaddal járul hozzá, az erdőgazdálkodás közvetlenül vagy közvetetten hozzávetőleg 150 ezer család megélhetéséhez járul hozzá, és így nagy szerepe van a vidék lakosságmegetartó képességének az erősítésében. Olyan térségekben nyújt sokszor egyedüli munkalehetőséget, ahol más munkáltatók csak kis számban vannak jelen.

Állami tulajdonban álló erdők esetében a tulajdonos valójában maga a társadalom. Ezzel a nemzeti vagyonnal gazdasági értelemben véve is felelősen kell gazdálkodni, hiszen a társadalmi jólét megteremtéséhez az adóforintok mellett a másik jelentős állami forrás a nemzeti vagyon hatékony működtetéséből származó bevételek.

Tekintettel arra, hogy Magyarország nem önellátó faanyagból - mint megújuló alapanyag és energiaforrás -, biztosítani kell az erdőkben fenntartható és kiszámítható módon kitermelhető faanyagot a nemzetgazdaság számára. Olyan jogi környezetet kell teremteni, hogy a fenntartható gazdálkodás prioritásával elkészült erdőtervek fakitermelési lehetőségei realizálhatóak legyenek.

Az erdők közjóléti szolgáltatásainak magas színvonalon történő biztosítására döntően

ugyancsak az erdőgazdálkodók árbevételei nyújtanak fedezetet.

Az erdőgazdálkodással kapcsolatos egyedi döntések meghozatalakor fokozott figyelemmel kell lenni tehát arra is, hogy egy-egy indokolatlan korlátozás nehéz sorsú vidéki emberek, családok megélhetését veszélyeztetheti, illetve tágabb értelmezésben a társadalom jólétének biztosítását, illetve az erdők közérdekű funkcióinak érvényesülését hátráltathatja.

## 4. Aktív természetvédelem fenntartható erdőgazdálkodás keretében

Az erdő gazdasági és közérdekű funkcióinak a megfelelő összehangolását különösen az erdőgazdálkodás és a természetvédelem viszonylatában szükséges mielőbb rendezni.

Az évszázados erdőgazdálkodási gyakorlat mellett kialakult, illetve fennmaradt természeti értékek sokasága igazolja számunkra, hogy az előbbieket szerint meghatározott fenntartható erdőgazdálkodás mellett az általános élőhely-védelmi célok maradéktalanul teljesülnek.

A mai Magyarország területén nincs ember által érintetlen erdő, a statikus természetvédelemnek nincs létjogosultsága.

Elődeink tudatos erdőgazdálkodási tevékenységükkel hozták létre azokat az erdőket, amelyek most adott esetben jelentős természeti értékeket hordoznak magukban. Ebből kiindulva feltételezhető, hogy ugyanezeket a természeti értékeket az erdészek felelős gazdálkodással fenn is tudják tartani, illetve ahol szükséges, azok körét bővíteni is tudják.

A gyakorlat által bizonyított nyilvánvaló tény, hogy a védett erdők is folyamatos kezelést igényelnek. A magára hagyott, túlkoros, kezeletlen, vagy koncepció nélkül kezelt erdőkből a tulajdonos hasznát biztosító értékek mellett a védett természeti értékek is eltűnhetnek.

A túlkorlátozó védelmi megközelítés, mint pl. a vágáskor túlzott emelése vagy a faanyagtermelést nem szolgáló erdők területének növelése amellet, hogy megalapozatlanul jelentős anyagi veszteséget eredményez az erdőgazdálkodók számára (évente több százezer köbméternyi faanyag

kitermelésére nem kerülhet sor, illetve hasonló nagyságrendű faanyag csak jelentős értékcsökkenéssel termelhető ki), káros természeti folyamatokhoz is vezethet. Az erdő faállományának kigyérülése következtében a zárt erdőkre jellemző kedvező klimatikus viszonyok hosszú időre és jelentősen leromlanak, amelynek következtében az erdők önfelújító képessége lecsökken, illetve az erdő élővilága meghatározóan átalakul. Az adott élőhelyre jellemző növényfajok helyett különböző özönnövények jelenhetnek meg, amelyek ráadásul a folyamat visszafordítását is jelentősen megnehezítik.

Ugyancsak átgondolásra szorulnak a vegetációs időre vonatkozó merev természetvédelmi és erdészeti szakirodalmi optimális viszonyokra megfogalmazott korlátozások is. Hazánkban a vegetációs időszakon kívül egyre rövidebb az olyan időszak, amikor az erdőgazdálkodási tevékenységeket az erdő és az erdőtalaj jelentős károsítása nélkül lehet végezni. Emellett fontos szempont az is, hogy a vidéki, erdőből élő emberek számára a folyamatos munkavégzés lehetőségét biztosítani kell, nem lehet őket fél évre kivonni az erdőgazdálkodásból.

Jelentősen megkönnyíti az erdőgazdálkodási tevékenység tervezhetőségét, hogy a Natura 2000 erdőterületeken a közösségi és kiemelt jelentőségű élőhelyek és fajok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése érdekében szükséges elvárások megjelentek a körzeti erdőtervi előírások között. Arra azonban a továbbiakban fokozott figyelemmel kell lenni, hogy a Natura 2000 területeken a jogszabályi, illetve hatósági úton érvényesített korlátozásoknak is összhangban kell lenniük a kijelölési célokkal. Ilyen korlátozásokat így csak jelölő erdei élőhelyeken, illetve jelölő fajok természetvédelmi helyzetének ténylegesen szükséges javítása érdekében lehet és kell érvényesíteni.

A NATURA 2000 nem lehet a nemzeti természetvédelem terjeszkedésének eszköze. Az EU-s irányelv az eddigi állapot fenntartását, megőrzését írja elő, nem indokolt még rendeltetésként sem megadni.

A természetet tehát nem az erdőtulajdonosoktól, az erdőgazdálkodóktól vagy az erdészekről kell megvédeni. Nagyobb jelentősége lenne annak, hogy elejét vegyük az oktalan és

felelőtlen túlkorlátozásoknak. A természet védelmének az erdőgazdálkodásba, jelesül a megfelelően finomhangolt fenntartható erdőgazdálkodásba integráltan kell érvényesülnie. A természet-közeli erdőgazdálkodási törekvések fontosak és a továbbiakban is megőrzendők, azonban az eddigi tapasztalatok alapján a bevezetésük a hazai adottságok, a klímaváltozás miatt nagyobb rugalmasságot, finomítást igényel. Emellett nagyon fontos, hogy a rugalmas kereteken belül az egyes térségekben a termőhelyi adottságoknak megfelelő módon kerüljön alkalmazásra. A korábban bevált erdőkezelési módszerek mozaikos alkalmazása megfelelő tudományos és gyakorlati tapasztalatokkal rendelkezik, csupán a szabályozási elveket kell ehhez hozzáadni (pl. állományszintű vágáskor elhagyása, készlet és növedék adatok alapján készletszintű gazdálkodás). Ezekből az erdőkezelési módszerekből nem szabad felelőtlenül minden védelmi célra általános megoldást sugallni. (pl. folyamatos erdőborítottság)

Vissza kell állítani továbbá a helyi védett természetvédelmi területek esetében az erdőgazdálkodásért felelős miniszter felügyeleti szerepét, megakadályozva ezzel, hogy helyi önkormányzatok kellően meg nem alapozott természetvédelmi célokkal és elvárásokkal megbénítsák az okszerű erdőgazdálkodást. Különösen az állami erdőkben, ahol nincs kártérítési kötelelem sem.

## 5. A klímaváltozás hatásaira való felkészülés

Ma már talán mindenki számára nyilvánvaló, hogy a klímaváltozás elleni hatékony, nemzetközi szinten összehangolt fellépés elengedhetetlen, amelyben az erdőknek meghatározó szerepük van. Az erdők egyre határozottabb jelzései – korábban nem jelentkező erdőkárok egyre gyakoribb fellépése – emellett arra is felhívják a figyelmet, hogy a megváltozott környezeti feltételek miatt maguk az erdők is aktív védelemre szorulnak.

A klímaváltozásból adódóan az erdők védelme tekintetében tehát több területen keletkeznek feladataink. Lehetőségeinkhez mérten növelni kell az ország erdősültségét, az erdőt olyan aktív gazdálkodás mellett kell fenntartani, amely a széndioxid-megkötést a lehető legnagyobb mértékben biztosítja, illetve az erdőtelepítések és az erdőfelújítások során olyan erdőt kell létrehozni, amely a megváltozott körülmények között is lehetővé teszi értékes erdők és az erdei életközösségek fennmaradását.

Ez nyilvánvalóan paradigmaváltást igényel mind az erdészeti, mind pedig a természetvédelmi szakterület részéről.

Az erdőtelepítések és az erdőfelújítások során ideologizált múltbéli állapotok, természetes erdei ökoszisztémák gazdálkodási környezetben való erőltetett reprodukálása helyett – ha szükséges, aktív erdőgazdálkodási beavatkozásokkal – őshonos fafajokból álló erdők esetén is a megváltozó környezeti feltételek között ellenálló erdei életközösség kialakítására kell törekednünk. A feladatot nehezíti, hogy a változásokat nem a jelen időszakra vonatkozóan kell meghatározni, hanem egy viszonylag távolabbi jövőre vonatkozóan kell becsülnünk. További összehangolt válaszokat igényel a két érintett szakterület részéről az a felismerés, hogy hatékony széndioxid-megkötést, illetve megfelelő műszaki készültségű fatermékek előállításához szükséges alapanyagot a gazdasági vágáskor feletti, előregedő, faállományoktól nem várhatunk. Erre az erdő a faállomány növekedési képességének csúcspontjáig képes, azt követően ez a képessége is rohamosan csökken.

Jelentős széndioxid-megkötésre ezen felül a gyorsan növvő, legtöbbször nemesített, vagy idegenhonos fafajok képesek.

A faállományok indokolatlan túltartása, valamint a gyorsan növényő fafajok alkalmazásának indokolatlan korlátozása tehát, amellet, hogy jelentős anyagi károkkal jár a tulajdonos számára, a klímaváltozás elleni hatékony fellépést is hátráltatja.

Meg kell szüntetni azokat az erdőgazdálkodási korlátokat, amik az erdősztyepp klímában találhatóak.

Felül kell vizsgálni a természetvédelmi nyomásra gyorsan növényőről lassan növényő faállományokra való fafaj-cseréket, mert a gazdasági hozam csökkenése, a fakitermelési lehetőségek csökkenése mellett a klímaváltozással is számolni kell.

## **6. A magán erdőgazdálkodás fejlesztése**

Az erdők tulajdonosai részéről jogos elvárás az, hogy az erdeiket a gazdálkodás szervezeti keretei tekintetében is optimális módon hasznosíthassák. Ez jelentheti az erdő saját – közös tulajdon estén társult – használatát, illetve a használat más személy részére történő teljes vagy részleges átadását.

Ezen a téren – különösen a közös tulajdonban álló erdők használatára vonatkozó szabályozás tekintetében, illetve az új földforgalmi szabályozás hatályba lépése óta – jelentős szabályozási hiányosságok állnak fenn, melyek rendezése immár nem tűr halasztást.

A magán tulajdonban álló erdők esetében nagy arányban fennálló gazdálkodói rendezetlenségét, valamint az erdőtulajdonosok között, illetve az erdőtulajdonosok és az erdő használói között lépten-nyomon tapasztalt feszültségeket csak úgy lehet felszámolni, ha az erdőtulajdonosok számára az erdeik hasznosítására vonatkozóan mielőbb megfelelő, és jól szabályozott választási lehetőségeket biztosítunk.

A rendezett gazdálkodási viszonyok megteremtésének nemzetgazdasági szinten is jelentős eredménye lenne, hiszen ezzel több millió köbméternyi faanyag kitermelésére, illetve értékvesztésének elkerülésére nyílna lehetőség.

Az erdőtulajdonosi közösségek részéről nyilvánvaló az igény az egyszerűen alapítható és fenntartható társult erdőgazdálkodási forma iránt is, annak érdekében, hogy akarattuk ellenére ne kényszerüljenek az erdejük használatának egy jellemzően kívülálló személy részére történő átadására. Jelenleg érdemi – tehát nem a hatályos erdőtörvényben önkényesen definiált – társult erdőgazdálkodásra csak erdő-birtokossági társulat keretében van lehetőség. A társulatokra vonatkozó törvény viszont elavult, hiányos, az új földforgalmi szabályozással és az erdőtörvénnyel nincs összhangban, illetve gyakorlatilag csak gazdasági társaság szintű közös gazdálkodásra ad lehetőséget. A jelzett hiányosságok miatt az erdő-birtokossági társulati forma kis erdőbirtokok esetében jelenleg nem jelent valós és versenyképes választási lehetőséget.

## **7. Az erdészeti szakirányítás fejlesztése**

A magán erdőgazdálkodás szakmai színvonalának másik fontos biztosítéka a megfelelő felkészültségű erdészeti szakirányítók megfelelő számban és elérhetőség mellett való rendelkezésre állása az ország teljes területén.

Az új földforgalmi szabályozás a mezőgazdaság tekintetében a gazdálkodási tevékenység folytatását – egy hektárnál nagyobb ingatlanok esetében – a gazdálkodás szakmaiságát biztosító személyi feltételekhez kötötte. A földforgalmi szabályozás útján meghatározott alapelveknek megfelelő formában erdők esetében is érvényesülniük kell.

Erdők esetében a gazdálkodók személyével kapcsolatban közvetlen szakképzettségi

feltételeket általánosan nem célszerű támasztani, mert ezzel ellehetetlenítenénk a tulajdonosi jogon folytatott magán erdőgazdálkodást. A magán erdőgazdálkodás terén a gazdálkodás szakmaiságát tehát részben továbbra is erdészeti szakirányítók kötelező közreműködése útján lehet és kell biztosítani.

A magán erdőgazdálkodás területén kialakult elaprózódott birtokszerkezet lassú javulása ellenére az egy vagy néhány földrészleten erdőgazdálkodókkal még hosszú ideig számolnunk kell. Ezen erdők, illetve erdőgazdálkodók esetében különösen fontos, hogy az erdőgazdálkodás arra alkalmas erdészeti szakirányítók felelősségvállalása mellett folyjék.

## **8. Az erdők, fásítások által biztosított anyagi és nem anyagi jellegű szolgáltatások teljesebb körű kihasználásának elősegítése**

A társadalmi igények változásával újabb és újabb erdei haszonvételi lehetőségek – például eddig nem használt erdei melléktermékek, mint a forrásvíz hasznosítása, vagy az erdő turisztikai célú hasznosítása, erdei legeltetés – merülnek fel. A szabályozás során gondot kell fordítani arra, hogy a megnyíló lehetőségeket az erdőgazdálkodók hatékonyan ki tudják használni.

A termőföldek optimális hasznosítása területén is számos új, fás szárú növényzet fenntartásával járó területhasználati mód jelent meg. Ilyenek például az agrárerdészeti rendszerek – fás legelők, zöldítés keretében végzett fásítások, illetve egyéb vegyes hasznosítási módok –, illetve az energetikai, vagy ipari célú fás szárú ültetvények. Ezeket a fás szárú növényzet fenntartásával járó területhasználati formákat megfelelően definiálva és szabályozva be kell illeszteni az erdészeti szabályozásba.

Jelentős egyszerűsítést tervezünk az önerdősülés következtében megjelenő fás szárú vegetációra vonatkozó szabályozáson is. A jövőben ezek a területek a területi kiterjedésüktől függően fásításnak vagy szabad rendelkezésű erdőnek minősülnének. Az önerdősülések fenntartására, illetve ismételt mezőgazdasági művelésbe vonására így lényegesen egyszerűbb szabályozás léphet hatályba.

## **9. Az illegális fakitermelések, valamint a jogszerűtlen telepítések elleni egységes fellépés lehetőségének megteremtése külterületen**

A jogbiztonság, a szabályozottság növelése, valamint az illegális fakitermelések, és a természeti környezetre jelentős kockázattal járó fafajok telepítése elleni hatékony fellépés érdekében a törvénymódosítás részeként a törvény területi hatályát ki kívánjuk terjeszteni – néhány kivételtől eltekintve – a külterületen található valamennyi fával borított területre.



## **10. Az erdőgazdálkodók és az igazgatás adminisztrációs terheinek csökkentése**

Az erdő közérdekű funkcióinak megfelelő érvényesítése, így az erdei életközösség védelme, valamint az erdő közjóléti szolgáltatásainak biztosítása a társadalom részére, jellemezően a gazdálkodás anyagi értelemben is megnyilvánuló korlátozását eredményezi. Kiemelten fontos szabályozási cél, hogy az erdőgazdálkodókat a gazdálkodási tevékenységükhöz kapcsolódóan emellett már csak az elengedhetetlenül szükséges mértékű bürokrácia terhelje.

Az erdő fenntartásához, mennyiségi és minőségi védelméhez, ezek közül is kiemelten az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó szak- és közigazgatási feladatok ésszerű szintre csökkentése az igazgatás egyre csökkenő kapacitásaira tekintettel is elengedhetetlen. Az igazgatási feladatok az erdők közel felének magántulajdonba kerülésével, a közigazgatási eljárások szabályozásának jelentős változásaival, valamint az önkéntesen vállalt feladatok megszorodásával az elmúlt két évtizedben jelentősen megnövekedtek, miközben az annak végrehajtására rendelkezésre álló kapacitások az elmúlt bő egy évtizedben folyamatosan csökkentek. A törvénymódosítással azt szeretnénk elérni, hogy az igazgatás a feladatait a jelenleg rendelkezésre álló kapacitásokkal is felelősen el tudja látni.

Az erdőgazdálkodás szakmai igazgatási feladatai közül a legfontosabbak továbbra is a körzeti erdőtervezés, az erdőterv szerinti erdőgazdálkodás hatósági kontrollja, valamint az előbbiekkal összefüggésben az erdők és az erdőgazdálkodás adatait közhitelesen tartalmazó hatósági nyilvántartások – kiemelten az Országos Erdőállomány Adattár – vezetése. Ezeket az igazgatási tevékenységeket kell a kor számítástechnikai lehetőségeit is messzemenően figyelembe véve (e- közigazgatás), a lehető legegyszerűbb eljárásrend mellett újraszabályozni. Úgy, hogy közben a korábbi pontokban megfogalmazott elvárásokkal összhangban az említett tevékenységek tartalmi fejlesztésére is sor kerüljön.

### **III. Törvénymódosítás általános szempontjai**

#### **Partnerségben az erdőtulajdonosokkal és erdőgazdálkodókkal**

A Kormány – ahogy azt a Vidékfejlesztési Program támogatási felhívásainak bevezetőiben is minden esetben nyilvánvalóvá teszi – a kitűzött vidékfejlesztési célokat a földtulajdonosokkal és a gazdálkodókkal együttműködve kívánja végrehajtani. Ennek a szellemiségnek kell tükröződnie az erdők védelmét szolgáló intézkedésekből is.

#### **A szabályozottság lehetséges csökkentése, nagyobb gazdálkodói önállóság biztosítására**

Az erdei életközösség védelme érdekében az Állam és az erdőgazdálkodók közötti együttműködés alapja nyilvánvalóan nem lehet csak az Állam részéről minden téren megnyilvánuló túlbiztosított korlátozás.

Az erdőkkel kapcsolatos közérdekű szempontok és célok egy részét a jövőben nem elsősorban jogszabályi kötelezéssel, hanem egyéb, például támogatási eszközökkel, a közérdek szempontjából kiemelt jelentőségű erdők állami tulajdonba vételével, illetve a gazdálkodói tudásbázis növelése útján szükséges érvényre juttatni.

## **Átlátható, könnyen értelmezhető, megfelelően cizellált erdőszeti ágazati szabályozás kialakítása**

Átlátható, könnyen értelmezhető és betartható szabályozásra van szükség.

A szabályozás során emellett arra kell törekedni, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás feltételrendszerét a törvény a hatálya alá tartozó területek jellege, az erdők kiterjedése, természetességi állapota, adott esetben tulajdonviszonyai, vagy az erdőgazdálkodó üzemi területe, illetve egyéb lehetséges szempontok tekintetében megfelelően cizellálva határozza meg.

Magától értetődő, hogy egy parkerdőben, illetve fokozottan védett erdőben szigorúbb korlátozásoknak lehet helye. Akár örökerdő fenntartását is elő lehet írni. A gazdasági célból kezelt, vagy létrehozott erdőkben, ugyanakkor a faanyagtermelés az elsődleges cél, amelyet csak nagyon indokolt esetben, és csak a szükséges mértékben lehet korlátozni.

## **Határozott, de méltányos szankcionálási rendszer kialakítása**

Fontos elvárás az erdőtvénnyel szemben, hogy a rendelkezései megfelelő érvényesítése céljából határozott, de méltányos és arányos szankcionálási rendszert határozzon meg. A törvényben meghatározott szankciók és büntetések soha nem lehetnek öncélúak, túlzó mértékűek és a céljuk nem lehet a gazdálkodók tönkretétele. Egyedüli céljuk a törvényi feltételek betartására való ösztönzés kell, hogy legyen.

### **IV. . A törvénymódosítás várható eredményei**

A tervezett törvénymódosítás a szabályozási hiányosságok megszüntetése mellett elsősorban az erdőkkel szorosabb kapcsolatban álló személyek, gazdálkodó szervezetek, hatóságok, illetve szakterületek közötti viszonyokat hivatott rendezni, illetve az általuk képviselt álláspontok közelítését elősegíteni.

A törvénymódosítási javaslatokkal biztosítani kívánjuk

- az erdő tulajdonosai számára a tulajdonukban álló erdő optimális gazdasági hasznosítását, valamint az erdőgazdálkodásban, valamint az erdőgazdálkodással

kapcsolatos döntésekben való aktívabb, szabályozottabb részvétel lehetőségét;

- az erdő gazdálkodói számára a gazdálkodást hátráltató korlátozások megalapozottságának, valamint a gazdálkodás kiszámíthatóságának a növelését, valamint a gazdálkodást terhelő felesleges adminisztráció megszüntetését;
- az erdőgazdálkodásban és az igazgatásban tevékenykedő erdész szakemberek számára a kiegyensúlyozott, megbecsült és biztos munkahelyet adó munkavégzés feltételeit;
- a társadalom számára pedig az erdő magasabb színvonalú közérdekű szolgáltatásainak egységes igénybe vételi lehetőségét.

Mindezek mellett pedig a szabályozás és az erdőgazdálkodás legfontosabb célja továbbra is az erdők, az erdei élőhelyek, és ez által az erdei életközösségek védelme, az erdők szakszerű kezelése, károsító hatásoktól, túlzott használattól és igénybevételtől való megóvása, természetességi állapotának megtartása, valamint a termőhelynek megfelelő fafajokkal történő felújítása marad.

## Konferencia az erdőtörvény-módosítás koncepciójáról – I.

Megjelent: 2016. február 23. kedd, 00:28 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 87



ForestPress fotók

**2016. február 22. – A FeHoVa adott hűtött otthont 2016. február 18-ikán annak a konferenciának, amelyen megvitatták az érdekeltek az erdőtörvény módosításának szempontjait.**

A félig-meddig titkos megbeszélésen elsősorban az erdészeti társaságok vezetői és más szakmai körből érkezett kollégák vettek részt. Mózes Csaba osztályvezető megnyitóját követően az első előadást **Bitay Márton Örs** államtitkár tartotta.

Az államtitkár előljáróban leszögezte, hogy a 2009. évi erdőtörvény nem rossz. De a cél az, hogy még jobb legyen! Álláspontja szerint sok olyan része van a jelenleginek, ami szemantikailag nem illik oda.

Fontos, hogy a magánerdő-gazdálkodás markánsabban jelenjék meg.

A most érvényes jogszabályban felborult a hármas funkció, és háttérbe szorult a gazdasági rendeltetés. Ennek korrigálása a tulajdonosok elvárása.



Hasonló jelenségről számolt be a legutóbbi Észak-Rajna–Vesztfáliai látogatása során szerzett tapasztalatai alapján. Az ottani kollégák panaszolták, hogy eluralkodott a rezervációs szemlélet. Túlzottan szabályozták a vadgazdálkodást, éppen ezért érdeklődéssel hallgatták beszámolóját a hazai vadászati törvény munkálatairól. A hallottak szerint a magyar gyakorlatot tekintik követendőnek.

Érdekes epizódról is beszámolt, miszerint a Dortmundi Vadászati Kiállításon a bőrkabátos erdészeket sötétzöld szélsőségesek festékekkel lefújták.

Ezek után az államtitkár felsorolta azokat a legfontosabb üzeneteket, amelyek fontos részei kell, hogy legyenek a módosított erdőtörvénynek.

1. Alapvetésként kiemelte, hogy az erdőt nem az erdészekről kell védeni. Ők a gazdasági érdekeik betartása mellett őrizték meg ilyeneknek a mai erdőket.
2. A legaktívabb természetvédők az erdészek.
3. Alkalmas természetvédelmi jogszabályokat kell alkotni.
4. Nem kell félni a gazdasági rendeltetés teljesítésétől, ráadásul e nélkül a többi funkció teljesíthetetlen.
5. Föl kell készülni a klímaváltozás hatásainak ellensúlyozására. Ki kell választani azokat a fafajokat, amelyek helytállnak a változó körülmények közepette is. Az akác várhatóan húzó fafaj lehet.

6. Fejleszteni kell a magánerdő-gazdálkodást. E téren a tulajdonosok érdeke a döntő. A szakirányítás területén is előbbre kell lépni.
7. Az erdőkezelés terén ne keverjük össze az ültetvényeket a természetes erdőkkel. Az energiaerdőkre nem vonatkozhatnak azonos szabályok, mint a természetes erdőkre.
8. Vissza kell szorítani az illegális fakitermelést. E téren a tulajdonosi kötelezettségekre vonatkozó jelenlegi előírások irreálisak.
9. Valós bürokráciacsökkentésre kell törekedni. Meg kell bízunk a gazdálkodóban és a szakirányítóban.

Bitay Márton szerint az erdőtörvény-módosítás normaszövege még a tavasz folyamán elkészül és legkésőbb a nyáron a Parlament elé kerülhet. (z)

### [Konferencia az erdőtörvény-módosítás koncepciójáról – II. \(ForestPress\)](#)

Megjelent: 2016. február 24. szerda, 00:32 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 123



**2016. február 23. – A FeHoVa adott hűtött otthont 2016. február 18-ikán annak a konferenciának, amelyen megvitatták az érdekeltek az erdőtörvény módosításának szempontjait.**

**Gyórfy Balázs**, a Nemzeti Agrárkamara (NAK) elnöke utalt arra, hogy eredetileg a „zöld törvények”-ként aposztrofált három jogszabály, az erdőtörvény, a vadászati törvény és a természetvédelmi törvény együttes módosítása volt az elképzelés.

A tervek közül megvalósult a vadászati törvény módosítása, és jelenleg az erdőtörvény van napirenden.

Kiemelte az erdészeti ágazat jelentőségét a nemzetgazdasági teljesítmény és a vidéki foglalkoztatás szempontjából. Ennek az ágazatnak fontos szerepe van a szociális segélyre és támogatásra szoruló munkához juttatása terén.

Hangsúlyozta, hogy a NAK egyik pillére a vidékfejlesztés. E kérdéskör fontos tényezője az erdő, hiszen az erdőgazdálkodók ott is tudnak munkát biztosítani, ahol más munkáltatók már nem.



Kiemelte, hogy meg kell őrizni az ország erdősültségét, s ehhez megfelelő jogi környezetet kell biztosítani.

A Parlament Mezőgazdasági Bizottsága Erdészeti Albizottsága elnökeként biztosította a jelenlévőket, hogy ott is fórumot kíván adni az erdőtörvény módosításának.

Emlékeztetett, hogy a jelenlegi bonyolult jogszabálynak a gazdálkodók nem képesek megfelelni. Leszögezte, hogy az új erdőtörvénynek közérthetőnek, egyértelműnek, egyszerűnek, betarthatónak és objektívnek kell lennie. A betartása nem okozhat versenyhátrányt senkinek sem.

Meg kell oldani a közcélú funkciókra szolgáló forrásokhoz való hozzáférést is. (z)

### Konferencia az erdőtörvény-módosítás koncepciójáról – III.

Megjelent: 2016. február 25. csütörtök, 01:21 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 218



ForestPress fotó

**2016. február 25. – EUTR: ezt a jogszabályt olyan nyugat-európai országokban gondolták ki, ahol nincs ilyen jellegű falopás - A FeHoVa adott hűtött otthont 2016. február 18-ikán annak a konferenciának, amelyen megvitatták az érdekeltek az erdőtörvény módosításának szempontjait.**

Luzsi József, a MEGOSZ elnöke kommunikációs felütéssel kezdte mondandóját: „Mi nem lehetünk másodikak” – szögezte le, mert ha másokat követsz, akkor csak második lehetsz. A legfontosabb követelményként azt emelte ki, hogy a korlátozások csak a szükséges mértékig terjedjenek.

Emlékeztetett, hogy a Lajtán túl a közérdekű tevékenységet az állam kompenzálja. Ennek megfelelően az erdő fenntartása már ökológiai szolgáltatás.

Hangsúlyozta, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás álljon az új erdőtörvény középpontjában! Fölhívta a figyelmet, hogy az ország erdeinek közel 1/3-a nem működik. Ezáltal értékek mennek tönkre, amelyeket még a korlátozások is növelnek. Állítása szerint 1 millió m<sup>3</sup> fa nem kerül piacra.

Számosan nem tudnak megfelelni a törvényi feltételeknek az osztatlan közös tulajdon csapdája miatt.

Felhívta a figyelmet, hogy szabadabb, önállóbb gazdasági és jogszabályi környezetre kell törekedni.

Ugyanakkor jelezte, hogy folyamatosan érvényes erdőtervvel kell rendelkezniük a gazdálkodóknak. Ma ugyanis ez nincs így!

Rámutatott, a törvény nem írhatja elő az erdőnek a növekedést.

Nem vitatjuk a természeti értékeket – fogalmazott –, de csak a realitások keretein belül.

A Natura 2000 területekkel kapcsolatban elmondta, hogy már most minőségjavításra kötelezik a gazdálkodókat, ugyanakkor az állapot fenntartása is kiadásokkal jár.

Az elnök szólt a kitermelési idő korlátairól is. Ártéri területeken a magas talajvíz miatt óriási nehézségek és többletköltségek árán tudják csak kihozni a területről a faanyagot. Ha volna rá lehetőség, a nyár elején, a vegetációs időben normális körülmények között tudnának dolgozni. Ő is említette a szakirányítók munkájának szükségességét.

Üdvözölte a 2020-ig rendelkezésre álló 105 milliárd forintot, amelyet mind az erdőkre kell

fordítani.

Szóba hozta az EUTR rendelet bevezetését is, amely szerinte egyelőre csak kommunikációs szinten létezik. Ez a jogszabály az illegális fakitermelés és a falopás megakadályozására lesz hivatva. Ugyanakkor a lábán álló fa ellopásának kivédésére alkalmatlan. Megállapította, hogy ezt a jogszabályt olyan nyugat-európai országokban gondolták ki, ahol nincs ilyen jellegű falopás. (z)

### [Konferencia az erdőtörvény-módosítás koncepciójáról – IV.](#)

Megjelent: 2016. március 07. hétfő, 10:07 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 12



ForestPress fotók

**2016. március –A FeHoVa adott hűtött otthont 2016. február 18-ikán annak a konferenciának, amelyen megvitatták az érdekeltek az erdőtörvény módosításának szempontjait.**

**Jung László** FAGOSZ elnök az Erdőtörvény módosítás és a bürokráciacsökkentés címet adta előadásának.

Alapvetésként leszögezte, hogy az erdőtörvényt a saját időszakába helyezve kell vizsgálnunk, bírálnunk. Azt kell néznünk, hogy az akkori jelenhez képest az akkori jövőbe mutatott-e és ezt a jövőt a haladás irányába terelte-e vagy sem.”

Emlékeztetett, többek között ezekkel a mondatokkal méltatta Fekete Zoltán professzor az 1879-ben alkotott erdőtörvényt, annak megalkotása 50. évfordulója alkalmával mondott ünnepi beszédében.

Mit kell szolgálnia az erdőtörvénynek? – tette föl a kérdést az elnök.

Az erdő statikáját és dinamikáját egyszerre.

Az erdőt látogató és csodáló számára biztosítani és garantálni kell az állandóságot, melyet több évszázados erdőgazdálkodás igazol.

Alapvető szempont, hogy az ökológia nem követeli ezt a feltételt.

A fentiek elfogadtatása esetén kell az erdő dinamikájáról kifejtenünk álláspontunkat. Meg kell határoznunk a dinamika elemeit (klímaváltozás, természetvédelmi értékek megóvása, közjóléti igények megváltozása, gazdasági érdekek érvényesítése, stb.).

Az előbbieken túl az erdőkezelés változatosságát kell biztosítani a jogszabálynak.

Nagyon nehéz egy pillanatnyi állapot regisztrálásakor felelősen a jövőképet meghatározni.

Ezért az alternatívák tárára van szükség.

Előre meg kell határozni az üzemmódokat, azok mértékét (lásd. 10. §), számszerűsíteni csak koncepcionálisan szabad megfogalmazni. Figyelembe kell venni a gyakorlatot, miszerint minden a helyszínen dől el.

Le nem modellezett és főleg nem erdő életciklust még nem megélt erdőkezelési módszereket



csak hosszú távú mintaterületek kijelölésével és elemzésüket követően javasolt nagyüzeművé tenni.

Az erdőtörvény határozza meg a prioritások helyes arányát az erdőben.

A magyar erdészek kezdeményezésére fogadta el az egész világ az erdő hármas funkciójának meghatározását. Aránytalan túlsúlyok kialakítására ez nem adhat jogosítványt.



A jelenlegi magyar erdők már emberi beavatkozást követően jöttek létre (nincs egy „talpalatnyi” őserdőnk), így határozottan ki kell jelteni, hogy az erdészek, erdőgazdálkodási tevékenységükkel hozták létre, melynek következtében természetvédelmi értéket hordoznak magukban. Minden bizonnyal feltételezhető, hogy ezeket az értékeket létrehozóik védeni fogják, valamint feltárni és bemutatni.

Az erdőtörvénynek a lehetőséget kell szolgálnia és biztosítania.

Kialakult a társadalomnak az igénye az erdővel kapcsolatban. Nem tudni milyen mértékben, de ez változni fog. A szabályzásoknak (törvényeknek) célja kell, hogy legyen, ezt kiszolgálni, illetve a megvalósításhoz eszközként közreműködni.

Nagyon fontos rögzíteni, hogy az igényeknél nem csak a gazdasági, természetvédelmi és közjóléti szempontokat kell figyelembe venni, hanem amiről igen kevés szó esik, a vidéki emberek foglalkoztatásán keresztül, magának vidéknek a megtartó képessége, nagy mértékben növelhető. Hasonló fajsúllyal bír a nyersanyag (megújuló) forrásként való elfogadtatása.

Az erdőtörvény könnyen értelmezhető és kezelhető adminisztrációt írjon elő.

Minimalizálni kell az adminisztrációt, és az elektronikus csatorna a követendő, az „e-erdő”-s ügyintézését lehetővé kell tenni.

Végül pedig liberalizálni szükséges az erdőtervezést – zárta mondandóját Jung László

### [Konferencia az erdőtörvény-módosítás koncepciójáról – V.](#)

Megjelent: 2016. március 08. kedd, 01:31 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 55



**2016. március 7. –A FeHoVa adott hűtött otthont 2016. február 18-ikán annak a konferenciának, amelyen megvitatták az érdekeltek az erdőtörvény módosításának szempontjait.**

**Szentpéteri Sándor**, az Országos Erdészeti Egyesület elnökségi tagja előljáróban leszögezte, hogy rendet kell vágni a közfeladat és közérdekű kifejezések jelentését illetően. Javaslat



szerint a közcélú és a közjóléti kifejezéseket kellene alkalmazni.

Hangsúlyozta, hogy a CO2 kvóta bevételeiből az erdészet is részesüljön.

A gyakori „talált” erdők tartozzanak a szabadrendelkezésű erdők kategóriába – javasolta. Kiemelte, hogy a természetközeli gazdálkodási célok fontosak, de nagyobb rugalmasságot kell tanúsítani ezek megítélésénél. Hasonlóan a tarvágás kiterjesztése sem ördögtől való dolog, ott, ahol a természetes felújításra nincs esély.

Az erdő elsődleges rendeltetése megállapításánál a gazdasági rendeltetés legyen a legfontosabb, kivételt csupán a különleges területek képezhessenek.

A helyi védettséggű területek kijelölését vissza kell adni a Földművelésügyi Minisztérium hatáskörébe.

Álláspontja szerint felül kell vizsgálni a vegetációs idő jelenlegi időkorlátait, mert az áprilistól szeptember végéig terjedő időszak túl hosszú, akadályozza az erdészeti munkálatokat, elég volna csupán az április, május, június a tilalomra.

Kifejtette, hogy szükség van az erdészeti igazgatásra állami formában, de az adatszolgáltatást egyszerűsíteni kell. Legyen egy átfogó erdőterv rendelet az éves helyett. Egységesíteni kell a bejelentési határidőket 15 naposra.

Az idegenhonos fafajok erdőrészelei mellett a jelenlegi 200 méteres védőtávolságot csökkenteni kell 50 méterre, mert ennyi is elegendő biztonságot ad.



1934 óta tilos hazánkban az erdei legeltetés. Úgy vélte, hogy ezt is felül kell vizsgálni, hisz’ bizonyos alföldi erdőkben megengedhető a legeltetés.

Az erdei haszonvételek közé a turizmust is be kell illeszteni, mert ezt jelenleg más hasznosítja – mutatott rá Szentpéteri Sándor.

Hasonlóan erdei haszonvételek a forrásvíz is, amit sokhelyütt ipari méretekben hordanak el. Ennek is törvényi gátat kell szabni.

Jelezte, hogy az erdei közjóléti objektumokat regisztrálni kell.

Az erdőtelepítési programmal kapcsolatban növelni kell az érdekeltséget, és fokozni a kommunikációt. (zé)

## **Bitay Márton Örs: jövőre lesz új erdészeti törvény (MTI)**

Megjelent: 2015. december 14. hétfő, 00:22 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 113



Debrecen, 2015. december 11. - **A Földművelésügyi Minisztérium (FM) 2014-ben vette át az erdészetek irányítását, azóta megszületett a vadgazdálkodási törvény, januárban pedig megkezdődik a társadalmi vitája az új erdészeti törvénynek, amelyet jövőre fogadhat el a parlament** - közölte az FM állami földekért felelős államtitkára pénteken Debrecenben.

Bitay Márton Örs a Nyírerdő Zrt. debreceni erdészeti központjának és erdei iskolájának átadásakor elmondta: a 22 hazai erdőgazdaság 2010 óta összesen 12 milliárd forintot fordított közjóléti fejlesztésekre.

A Nyírerdő ebben az időszakban 600 millió forintot költött ilyen célokra, ebből 300 milliót Debrecenben és környékén - tette hozzá.

Az államtitkár kiemelte: az állami erdőgazdaságok közjóléti funkciója egyre erősödik, részt vállaltak a közfoglalkoztatásban, továbbá a rezsicsökkentésben is szociális tűzifa biztosításával.

Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy a közjóléti fejlesztéseket a gazdasági funkció alapozza meg, s ebben a tekintetben a Nyírerdő az első három legjobban gazdálkodó erdészet között van - mutatott rá az államtitkár.

Örömmel nyugtázta, hogy "sikerült visszaverni az Európai Unió akác-ellenes támadásait", s ma már az akácfára hungarikumként tekintenek. Így nem kell lemondani az akácról, amely amellet, hogy fontos tűzifa és az akácméz alapja, a Nyírerdő gazdasági bevételének meghatározó forrása is - mondta.

Bitay Márton Örs szerint Magyarországon a legaktívabb természetvédelmi szakmai réteg az erdészeké, s ennek külön hangsúlyt kell kapnia a jövő évi erdőtörvényben.

Papp László (Fidesz-KDNP), Debrecen polgármestere kiemelte: Debrecenben az elmúlt 3-4 év kiemelt fejlesztési területe volt a Nagyerdő, amelyet a Nyírerdővel szorosan együttműködve korszerűsítettek.

Szalacsi Árpád, a Nyírerdő Zrt. vezérigazgatója elmondta: erdészetük Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 60 ezer hektár állami területen gazdálkodik, ebből 56 ezer hektár az erdő.

Az elmúlt öt év jelentős hajdú-bihari fejlesztései közül kiemelte az erdőspusztai bemutató ház korszerűsítését, a környékbeli arborétumban foglalkoztató ház építését, a Debrecen-közeli hármashegyten turista-kilátó építését és a fansikai kilátó felújítását.

A most átadott debreceni erdészeti központ és a mellette kialakított nagyerdei erdészeti erdei iskola 256 millió forintba került, a beruházás a Nyírerdő saját forrásából valósult meg - közölte a vezérigazgató.

## Hamarosan indul az erdőtörvény átfogó módosítása

**Bitay Márton, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára a Magyar Hírlapnak adott interjújában kiemelte: alapos egyeztetésekre lesz szükség arról, hogyan lehet megteremteni az erdőgazdálkodásban az összhangot a természetvédelem, a gazdasági érdekek és a közjóléti funkció között. Az Állami Számvevőszék (ÁSZ) elmarasztaló jelentésével kapcsolatban leszögezte: minden becsületes erdészért és erdőgazdaságért kiállnak.**



Bitay Márton: Számos közjóléti, szociális feladatot is ellátnak az állami erdők, amelyek nyereségesen működnek (Fotó: Varga Imre)

### - Pontosan mire kell gondolnunk, amikor az erdőtörvényről beszélünk?

- Minden szakmának van egy alaptörvénye. Az erdészeknek és az erdőnek ez a törvény adja meg azok működésével, védelmével kapcsolatban az összes intézkedés jogszabályi hátterét. Általános zsinórmértéke az észszerű természetvédelem, amely alapfeltétel a 21. században. Fontos a fenntarthatóság figyelembevétele, a magyarországi erdőterületek növelése, valamint a gazdasági, közjóléti és védelmi funkciók összhangjának megteremtése. Bonyolult, hosszú távú hatásokat kiváltó törvényről van szó, nem utolsó sorban pedig arról a százezer emberről, akinek közvetve vagy közvetlenül megélhetést adnak a magyar erdők.

### - Miért szükséges új törvényt alkotni?

- A szakma 2012 óta dolgozik a törvény megújításán. Fontos megjegyezni, nem új törvényről, hanem alapos módosításról van szó. A jelenleg hatályos jogszabály tehát nem rossz, de sok mindenben változtatásra szorul, s ezt a társadalmi, erdőtulajdonosi, környezeti és technikai szempontok figyelembevételével szeretnénk elvégezni. Egyszerűbb, kevésbé bürokratikus jogszabályt szeretnénk, amely jobbá teszi az erdőgazdálkodók, az erdőtulajdonosok és az erdővel turistaként találkozóknak életét. A bürokráciacsökkentés hatalmas segítség a csaknem egymillió hektárt kezelő magán-erdőgazdálkodóknak és a huszonkét állami erdőgazdaságnak is. Tovább kell pontosítani az egyes erdők rendeltetéséhez igazodó szabályokat. Jelenleg egy hatályos erdőtörvény van, ezt kell alkalmazni például ártéri erdőre, fokozottan védett erdőre és alapvetően gazdasági rendeltetésű ültetett erdőre is. A részletszabályokban most is vannak különbségek, de ezeket alaposabban végig kell gondolni. Sok olyan eleme van a szabályozásnak tehát, amely az erdőjárók számára nem feltétlenül látványos. Úgy gondolom, hogy az erdészek és a természetvédők között hosszú vita várható a törvény megalkotása során, de bízom abban, hogy viták végén mindig az erdők jönnek ki nyertesek.

### - Hogyan lehet egyensúlyt teremteni a gazdasági és a természetvédelmi érdekek között?

- Ahogy említettem, a legfontosabb a pontos szétválasztása azon jogszabályi előírásoknak, amelyek az egyik vagy másik rendeltetésű erdőre vonatkoznak. Egyértelműen ki kell mondanunk,

hogy az erdőknek nagyon fontos gazdasági funkciójuk van, tehát jogunk és kötelességünk is úgy használni erdeinket, hogy azok hosszú távon fenntarthatók legyenek, és közben minden olyan gazdasági hasznot realizáljunk, amely nem gátolja az okszerű természetvédelmi funkciót. Arról szintén nem szabad elfeledkezni, hogy a tűzifától a fűrészáruig minden általunk felhasznált faanyag szintén az erdőkből kerül ki. Sőt a közjóléti funkciókat, a szociális tűzifától a kilátóig, csak stabil gazdasági háttérrel lehet megalapozni. Vagyis az erdők fenntartásához elengedhetetlen a kitermelési munkák szakszerű elvégzése. Mára ebben is sokkal természetközelibb megoldásokat alkalmazunk, a folyamatos erdőborítás melletti gazdálkodástól a minél kisebb környezetterhelés melletti elszállításig bezárólag. Azon a szemléleten mindenképpen változtatni kell, ami az erdésztől és az emberektől félti az erdőt. Ma az erdészek Magyarországon a legaktívabb természetvédő szakemberek, ezért tőlük semmiképpen sem kell az erdőt féltetni.

**- Hogyan lehet különbséget tenni, hogy egy adott erdőnek gazdasági vagy védelmi funkciót kell ellátnia?**

- Ez szakmai kérdés, egyetemi disszertációt lehet írni belőle. Az átlagemberek számára egyszerűen úgy lehet összefoglalni, hogy ahol természetes erdőt látunk, ott általában erősebb természetvédelmi szabályok vannak, ahol pedig inkább gazdasági rendeltetésű, ültetett erdőket látunk, ott kevésbé erős természetvédelmi szabályok vannak. Mindemellett azt mondom, a reális, észszerű természetvédelmi érdeket mindenütt figyelembe kell venni.

**- Mi alapján döntenek el, hogy milyen fafajtaikat kell telepíteni?**

- Érdekes viták vannak ebben a kérdésben is. Ha ilyen tempóban halad tovább a klímaváltozás, akkor ezt a kérdést maga a természet válaszolja meg. Látja, itt is kapásból visszajutunk az előző kérdéshez. Mert egy alapvetően gazdasági rendeltetésű erdőben nem olyan fafajt kellene telepíteni, ami a legtöbb gazdasági hasznot hozza?

A nemes nyár vagy az akác idegen honos fajnak számít, jóllehet évszázadok óta a magyar táj szerves részét képezik, hatalmas gazdasági hasznot hoznak, mégis alig engedik telepíteni.

**- És mi van a klímaváltozással?**

- Semmiképpen sem lehet figyelmen kívül hagyni, s a klímaváltozás nálunk legalább három dologban biztosan megmutatkozik: a szélsőséges hőmérsékletben, az aszályban és az egyre többször elmaradó télben. Például egyes fenyőfajoknak, pontosan a légköri aszály miatt, meg vannak számlálva a napjai. Vas és Zala megyében néhány év alatt gyakorlatilag kipusztult a lucfenyő, és az ország szinte minden pontján gondban vannak a fenyvesek, de említhetnénk más fafajokat is. Az erdősítésekénél ajánlott őshonos fafajok közül a cserrel számtalan helyen problémák vannak, míg más, nem őshonos, így felújításra és telepítésre nem is ajánlott fafajok jól alkalmazkodnak a megváltozott viszonyokhoz. Ebből is látszik, vissza kell térni a realitásokhoz, és úgy kell művelnünk az erdőt, hogy az évszázadok múlva is megmaradjon.

**- A gazdasági és természetvédelmi funkciókon túl említette a szociális feladatokat. Mire kell gondolnunk? Olcsóbb lehet a tűzifa?**

- Számos szociális és közjóléti feladatot látnak el az erdők, valamint az állami erdőgazdaságok. Erdei iskolák, ökoturisztikai központok, turistaútvonalak, kilátók, kisvasutak, vidéki munkahelyek megőrzése, tanösvények, turistaházak és persze a lakossági tűzifagyűjtési akciók, valamint a szociális tűzifa-program. Az olcsóbb tűzifa kérdésére első ránézésre egyértelmű választ tudunk adni: legyen olcsóbb. Ám azt is figyelembe kell venni, hogy csaknem egymillió hektáron magán-erdőgazdálkodók gazdálkodnak, akiknek a saját tulajdonú erdeikből kitermelt faanyagra nehezen lehetne egységárat szabni. Úgy gondolom, érdemes lenne végiggondolni a lakossági tűzifa áfatartalmának kérdését, mert ez anélkül jelentene árcsökkenést, hogy az erdőtulajdonosoknak bevételkiesést okozna. A kormány végre felelős gazdaságpolitikát folytat, s ennek eredményeként 2016-ban mindenki előre tud lépni egyet.

**- Sorozatos, rendszerszintű hiányosságot tárt fel az Állami Számvevőszék vizsgálata a huszonkét állami erdőgazdaságnál. Nagy a baj az erdészeteknél?**

- Valamennyi állami cég nyereséges és konszolidáltan gazdálkodik. Ez nem volt mindig így, a 2010-es kormányváltást megelőzően több társaság veszteséget termelt, vagy a jelenleginél sokkal rosszabb volt a mérlege. A vita tehát arról szól, hogy tudnak-e jobban működni, több profitot termelni, tudunk-e alaposabb nyilvántartást vezetni. A számvevőszék megállapításait tiszteletben tartjuk, és az észrevételekre megtettük a szükséges intézkedéseket.

## **[FM: az erdőgazdálkodásról szóló törvény módosítása még az idén az Országgyűlés elé kerülhet](#)**

Megjelent: 2016. február 19. péntek, 01:04 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 76

Budapest, 2016. február 18. - **Az erdőgazdálkodásról szóló törvény módosítása várhatóan még az idén - a tavaszi, esetleg a nyári ülészakon - az Országgyűlés elé kerülhet, és megszülethet a magyar erdőgazdálkodást szabályozó új jogszabály** - mondta a Földművelésügyi Minisztérium (FM) állami földekért felelős államtitkára csütörtökön sajtótájékoztatón Budapesten.

Bitay Márton Örs azt követően beszélt a 2009-es jogszabály tervezett módosításáról, hogy a koncepció társadalmi vitájának elindításaként a FeHoVa kiállításon az érintettek szakmai konferenciát tartottak a témáról. Itt az államtitkár elmondta: azt a szemléletet meg kell szüntetni, hogy az erdőt az erdészekről kell megvédeni. Az erdészekről ugyanis az erdőt nem kell védeni, mivel az erdészek azok, akik az erdővel gazdálkodni tudnak, és a természetes - vagy a kiépült - erdősültséget az emberek számára biztosítani tudják.

Hozzátette: a magyar erdők fenntartásában legaktívabban a magyar erdésztársadalom vesz részt. Azt az arányt kell helyben el- és megtalálni, hogy egyensúlyban legyen az erdő közjóléti, védelmi és gazdasági funkciója - húzta alá az államtitkár.

Bitay Márton Örs emlékeztetett arra: megérett a helyzet a 2009-es erdőtörvény újbóli áttekintésére, újrafogalmazására, mivel zajlik a teljes ágazat megújítása. Tavaly év végén az Országgyűlés elfogadta az új vadgazdálkodási törvényt, most pedig az erdőgazdálkodásról szóló törvény áttekintése van napirenden.

A helyzet emellett azért is érett meg az erdőtörvény módosítására, mert az utóbbi időben sok minden megváltozott, ami a magyar erdőgazdálkodásra hatással van. Példaként hozta a klímaváltozás hatásait, amelyhez igazodni kell. Továbbá azoknak az invazív fajoknak a terjedéséről beszélt, amelyeket ma már mindenki, mindennap láthat az erdőben. Szükséges a törvényt hozzáigazítani a természeti hatások változásához.

Emellett változott az erdők tulajdonosi összetétele is. Erősödött az erdők közjóléti funkciója - elsősorban az az állami erdők esetében -, de nem igazodik ehhez a gazdasági funkció.

Megjegyezte: ma 170 ezer hektár magánerdőt nem gondoznak. Nem tudható, hogy így mennyi faanyag vész el, és hány munkahely hiányzik ezáltal. Nincs kellően szabályozva a természetes erdő és az ültetvény erdő közötti különbség. Nem lehet ugyanazokat a szabályokat alkalmazni egy alföldi akácerdőre, mint egy, a Bakonyban lévő tölgyes területre. De új szabályokat kell alkalmazni például az energiacélú nyárültetvényekre is, ez utóbbit ugyanis lényegében nem lehet erdőként kezelni - mondta az államtitkár.

Hozzáfűzte: mindezt végig kell gondolni, mi használ a magyar társadalomnak és a magyar környezetnek a törvény módosítása kapcsán.

## **[Egyszerűsödhet az erdőtörvény](#)**

Megjelent: 2016. február 04. csütörtök, 00:55 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 61

2016. február 3. - **Szakemberek szerint az erdőtörvény módosítása nemcsak a hivatal, de a magánerdő tulajdonosok számára is megkönnyítheti az ügyintézés.**

Kevesebb adminisztráció, egyszerűbb ügyintézés. Ez a fő célja az erdőtörvény tervezett módosításának, ami akár már ebben a félévben a parlament elé kerülhet. A módosítás várhatóan egyszerűbbé teszi a magánerdő birtokok működését is.

Magyarország termőterületének negyede erdő, ennek 43 százaléka van magántulajdonban, ez **körülbelül egymillió hektárnyi erdőt** jelent. A magántulajdonban lévő erdők különösen nagy gondot okoznak az erdészeti igazgatások számára.

**Sok gazda alig néhány fányi részarányal rendelkezik**, ami rendkívül nehézkessé teszi a gazdálkodást és a döntéshozatalt. **„Az erdők nagy része osztatlan közös tulajdonban van.** Nagyon sok ember, kis résztulajdonnal rendelkezik. **Összeszedni az összes tulajdonos beleegyezését, és egy közös erdőgazdálkodót választani, nem könnyű feladat”** – mondta **Tóth Gábor, erdőgazdálkodási főosztályvezető** a Kossuth Rádió Hajnal-táj című műsorában.

Szakemberek szerint az erdőtörvény módosítása nemcsak a hivatal, de a magánerdő tulajdonosok számára is megkönnyítheti az ügyintézkést.

### **Bürokráciacsökkentést hozhat a már készülő erdőtörvény-módosítás**

Megjelent: 2016. január 25. hétfő, 00:12 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 161

#### **2016.01.23. - Egyértelműsíteni kell a különböző rendeltetésű területekre vonatkozó szabályokat**

Hamarosan indul az erdőtörvény átfogó módosítása. Bitay Márton, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára a Magyar Hírlapnak adott interjújában kiemelte: alapos egyeztetésekre lesz szükség arról, hogyan lehet megteremteni az erdőgazdálkodásban az összhangot a természetvédelem, a gazdasági érdekek és a közjóléti funkció között. Az Állami Számvevőszék (ÁSZ) elmarasztaló jelentésével kapcsolatban leszögezte: minden becsületes erdészért és erdőgazdaságért kiállnak.

– Pontosán mire kell gondolnunk, amikor az erdőtörvényről beszélünk?

– Minden szakmának van egy alaptörvénye. Az erdészeknek és az erdőnek ez a törvény adja meg azok működésével, védelmével kapcsolatban az összes intézkedés jogszabályi hátterét. Általános zsinórmértéke az ésszerű természetvédelem, amely alapfeltétel a 21. században. Fontos a fenntarthatóság figyelembevétele, a magyarországi erdőterületek növelése, valamint a gazdasági, közjóléti és védelmi funkciók összhangjának megteremtése. Bonyolult, hosszú távú hatásokat kiváltó törvényről van szó, nem utolsó sorban pedig arról a százezer emberről, akinek közvetve vagy közvetlenül megélhetést adnak a magyar erdők.

– Miért szükséges új törvényt alkotni?

– A szakma 2012 óta dolgozik a törvény megújításán. Fontos megjegyezni, nem új törvényről, hanem alapos módosításról van szó. A jelenleg hatályos jogszabály tehát nem rossz, de sok mindenben változtatásra szorul, s ezt a társadalmi, erdőtulajdonosi, környezeti és technikai szempontok figyelembevételével szeretnénk elvégezni. Egyszerűbb, kevésbé bürokratikus jogszabályt szeretnénk, amely jobbá teszi az erdőgazdálkodók, az erdőtulajdonosok és az erdővel turistaként találkozóknak életét. A bürokráciacsökkentés hatalmas segítség a csaknem egymillió hektárt kezelő magán-erdőgazdálkodóknak és a huszonkét állami erdőgazdaságnak is. Tovább kell pontosítani az egyes erdők rendeltetéséhez igazodó szabályokat. Jelenleg egy hatályos erdőtörvény van, ezt kell alkalmazni például ártéri erdőre, fokozottan védett erdőre és alapvetően gazdasági rendeltetésű ültetett erdőre is. A részletszabályokban most is vannak különbségek, de ezeket alaposabban végig kell gondolni. Sok olyan eleme van a szabályozásnak tehát, amely az erdőjárók számára nem feltétlenül látványos. Úgy gondolom, hogy az erdészek és a természetvédők között hosszú vita várható a törvény megalkotása során, de bízom abban, hogy viták végén mindig az erdők jönnek ki nyertesek.

– Hogyan lehet egyensúlyt teremteni a gazdasági és a természetvédelmi érdekek között?

– Ahogy említettem, a legfontosabb a pontos szétválasztása azon jogszabályi előírásoknak, amelyek az egyik vagy másik rendeltetésű erdőre vonatkoznak. Egyértelműen ki kell mondanunk, hogy az erdőknek nagyon fontos gazdasági funkciójuk van, tehát jogunk és



kötelességünk is úgy használni érdeinket, hogy azok hosszú távon fenntarthatók legyenek, és közben minden olyan gazdasági hasznot realizáljunk, amely nem gátolja az okszerű természetvédelmi funkciót. Arról szintén nem szabad elfeledkezni, hogy a tűzifától a fűrészáruig minden általunk felhasznált faanyag szintén az erdőkből kerül ki. Sőt a közjóléti funkciókat, a szociális tűzifától a kilátóig, csak stabil gazdasági háttérrel lehet megalapozni. Vagyis az erdők fenntartásához elengedhetetlen a kitermelési munkák szakszerű elvégzése. Mára ebben is sokkal természetközelibb megoldásokat alkalmazunk, a folyamatos erdőborítás melletti gazdálkodástól a minél kisebb környezetterhelés melletti elszállításig bezárólag. Azon a szemléleten mindenképpen változtatni kell, ami az erdésztől és az emberektől félti az erdőt. Ma az erdészek Magyarországon a legaktívabb természetvédő szakemberek, ezért tőlük semmiképpen sem kell az erdőt félteni.

– Hogyan lehet különbséget tenni, hogy egy adott erdőnek gazdasági vagy védelmi funkciót kell ellátnia?

– Ez szakmai kérdés, egyetemi disszertációt lehet írni belőle. Az átlagemberek számára egyszerűen úgy lehet összefoglalni, hogy ahol természetes erdőt látunk, ott általában erősebb természetvédelmi szabályok vannak, ahol pedig inkább gazdasági rendeltetésű, ültetett erdőket látunk, ott kevésbé erős természetvédelmi szabályok vannak. Mindemellett azt mondom, a reális, ésszerű természetvédelmi érdeket mindenütt figyelembe kell venni.

– Mi alapján döntenek el, hogy milyen fafajtaikat kell telepíteni?

– Érdekes viták vannak ebben a kérdésben is. Ha ilyen tempóban halad tovább a klímaváltozás, akkor ezt a kérdést maga a természet válaszolja meg. Látja, itt is kapásból visszajutunk az előző kérdéshez. Mert egy alapvetően gazdasági rendeltetésű erdőben nem olyan fafajt kellene telepíteni, ami a legtöbb gazdasági hasznot hozza?

A nemes nyár vagy az akác idegen honos fajnak számít, jóllehet évszázadok óta a magyar táj szerves részét képezik, hatalmas gazdasági hasznot hoznak, mégis alig engedik telepíteni.

– És mi van a klímaváltozással?

– Semmiképpen sem lehet figyelmen kívül hagyni, s a klímaváltozás nálunk legalább három dologban biztosan megmutatkozik: a szélsőséges hőmérsékletben, az aszályban és az egyre többször elmaradó télben. Például egyes fenyőfajoknak, pontosan a légköri aszály miatt, megvannak számlálva a napjai. Vas és Zala megyében néhány év alatt gyakorlatilag kipusztult a lucfenyő, és az ország szinte minden pontján gondban vannak a fenyvesek, de említhetnénk más fafajokat is. Az erdősítésekénél ajánlott őshonos fafajok közül a cserrel számtalan helyen problémák vannak, míg más, nem őshonos, így felújításra és telepítésre nem is ajánlott fafajok jól alkalmazkodnak a megváltozott viszonyokhoz. Ebből is látszik, vissza kell térni a realitásokhoz, és úgy kell művelnünk az erdőt, hogy az évszázadok múlva is megmaradjon.

– A gazdasági és természetvédelmi funkciókon túl említette a szociális feladatokat. Mire kell gondolnunk? Olcsóbb lehet a tűzifa?

– Számos szociális és közjóléti feladatot látnak el az erdők, valamint az állami erdőgazdaságok. Erdei iskolák, ökoturisztikai központok, turistaútvonalak, kilátók, kisvasutak, vidéki munkahelyek megőrzése, tanösvények, turistaházak és persze a lakossági tűzifagyűjtési akciók, valamint a szociális tűzifa-program. Az olcsóbb tűzifa kérdésére első ránézésre egyértelmű választ tudunk adni: legyen olcsóbb. Ám azt is figyelembe kell venni, hogy csaknem egymillió hektáron magán-erdőgazdálkodók gazdálkodnak, akiknek a saját tulajdonú erdeikből kitermelt faanyagra nehezen lehetne egységárat szabni. Úgy gondolom, érdemes lenne végiggondolni a lakossági tűzifa áfatartalmának kérdését, mert ez anélkül jelentene árcsökkenést, hogy az erdőtulajdonosoknak bevételekiesést okozna. A kormány végre felelős gazdaságpolitikát folytat, s ennek eredményeként 2016-ban mindenki előre tud lépni egyet.

– Sorozatos, rendszerszintű hiányosságot tárt fel az Állami Számvevőszék vizsgálata a huszonkét állami erdőgazdaságnál. Nagy a baj az erdészeteknél?

– Valamennyi állami cég nyereséges és konszolidáltan gazdálkodik. Ez nem volt mindig így, a 2010-es kormányváltást megelőzően több társaság veszteséget termelt, vagy a jelenleginél sokkal rosszabb volt a mérlege. A vita tehát arról szól, hogy tudnak-e jobban működni, több profitot termelni, tudunk-e alaposabb nyilvántartást vezetni. A számvevőszék megállapításait tiszteletben tartjuk, és az észrevételekre megtettük a szükséges intézkedéseket. *Nagy Kristóf*

### [Az erdőtörvényről a Szenioroknál](#)

Megjelent: 2016. március 04. péntek, 01:38 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 135



ForestPress fotók

2015. március 3. – **Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa 2015. március 3-án tartott ülésén Szentpéteri Sándor, az OEE elnökségi tagja adott tájékoztatást az erdőtörvény-módosítás jelenlegi állásáról.**

Halász Gábor elnök emlékeztetett, ez a nemzedék már jó néhány erdőtörvényt megért. Ezért is várták érdeklődéssel a fejleményeket.

Szentpéteri Sándor elmondta, hogy 2012-ben kérték föl **az OEE-t szakmai csoport megalakítására, amely létre is jött a MEGOSZ és a FAGOSZ közreműködésével.** Akkor az együttműködés nem vezetett eredményre, nagyon voltak a véleménykülönbségek.

Napjainkra a politikai akarat megerősödött, és **szakmai konszenzus alakult ki. Az erdőt integrált, holisztikus rendszerként kell felfogni.**

Az előadó kiemelte, hogy a közjóléti tevékenységet az erdőgazdálkodás részeként kell tételezni. Tisztázni kell a **közfeladat és a közérdek** kifejezések jelentéstartalmát.

Szentpéteri Sándor hangsúlyozta, hogy **az immateriális haszon és a bírságbevétel az erdőre fordíttassék: többek között a CO2 kvótaértékesítésből származó jövedelem is.**

Régi gond annak meghatározása, hogy mi tartozzék az **erdőtörvény hatálya** alá.

Emlékeztetett, hogy **a szabadrendelkezésű erdők 2009 óta sok bonyodalmat okoztak. E mögött az a jelenség rejlik, hogy ezt az erdőterületet könnyen lehet mezőgazdasági művelésűvé átsorolni.**

Ugyanakkor felhívta a figyelmet, hogy a **természetességi kategóriák megtartandók a jövőben is.** Ezzel együtt fontosak **az erdőgazdálkodók természetközeli megoldásokat kereső törekvései.**

Azt is figyelembe kell venni, hogy az erdők jelentős része nem tud természetesen felújulni.

Az Alföldön ne legyen kötelező a folyamatos erdőborítás, és ne legyen ördögtől való a tarvágás sem. Ezért nagyobb rugalmasságra lesz szükség az új jogszabályban.

Az előadó utalt a **Natura 2000 területek körüli bonyodalmakra, visszásságokra** is.

Az egyik legfontosabb kérdés **az erdő rendeltetése. Alapvető legyen a gazdasági funkció, a faanyagtermelés, amelytől csak néhány esetben lehessen eltérni. Helytelen az a jelenlegi gyakorlat, hogy egy helyi védettség elrendelése is felülírhatja a hatályos erdőtervet.**

**Vissza kell állítani a miniszteri vétőjogot ebben az ügyben.**

Egyeztetve a természetvédelmi államtitkársággal, meg kell szüntetni a párhuzamosságokat a



természetvédelmi törvénnyel. Ne fordulhasson elő olyan helyzet, hogy pl. egy hegyvidéki erdőgazdálkodónál az előírás szerint csak 15 cm-es hó vastagság mellett lehessen fakitermelést végezni.

**A vegetációs időszakot rövidíteni kell április, május, június hónapokra.**

Egyezik a minisztérium és az OEE álláspontja a tekintetben, hogy **az erdőtervezést nem lehet privatizálni** – szögezte le az előadó.

Ezzel együtt fontos volna az **e-ügyintézés bevezetése az erdészeti igazgatásban** is. További teendő az **erdőtervezés egyszerűsítése** is.

El kell jutni addig, hogy az **erdőgazdálkodók hozzáférhessenek az Adattárhoz**.

Nem kellene a **nemesnyárasok és az akácok tulajdonosainak életét bonyolítani a szakhatósági beavatkozásokkal**.

El kell érni, hogy a szakhatóságok ne az erdészeti hatóságon keresztül érvényesítsék az eljárásukat, hanem önállóan végezzék.

Ma a jogerős tízéves erdőtervet évről-évre egyes szakhatóságok felülbírálják.

**Enyhíteni szükséges az idegenhonos fafajokkal végzett erdősítés körüli védőtávolságra vonatkozó jogszabályon is. A jelenlegi 200 méteres távolság túldimenzionált, elegendő 50 méter is.**

Hasonló enyhítés vonatkozzék az **erdei legeltetésre** is. Egy-egy síkvidéki akácokban miért ne legeltethetne a tulajdonos?

Az **erdei forrásvíz haszonvételi lehetőségeken viszont szigorítani kell**. Megengedhetetlen, hogy hirdetésekben kínálják a forrásokból engedély nélkül vételezett vizet.

**Rendet kell vágni az évtizedekkel ezelőtti engedély nélküli erdő igénybevételi/építkezési ügyek terén is.**

Az évek során **felpuhult az erdőlátogatás** engedélyezése. Ugyanakkor erdészek sem közlekedhetnek szolgálati kvaddal az erdei utakon.



A vita során **Király Pál az erdők elsődleges gazdasági funkciójának hangsúlyozásával nem értett egyet**.

**Erdős László éppen ellenkezőleg, a fagazdaság devizatermelő szerepét hangsúlyozta.**

S. Nagy László javasolta, hogy a **jelentős mértékű károkozás** fogalmát meg kellene határozni a peres ügyekben való tisztánlátás érdekében.



**Szélesy Miklós az erdő védelmi szerepét és a hozamszabályozás fontosságát hangsúlyozta** hozzászólásában.



**Virágh János a nagy vadlétszám korlátozásának fontosságát** emelte ki, a vadgazdálkodók felelősségét firtatva.



**Berdár Béla az erdészet és a társadalom kapcsolatának javításáról beszélt, kiemelve a tájékoztatás fontosságát.**

Ehhez kapcsolódva Zétényi Zoltán az **erdő- és erdészeti kommunikáció** erdőtörvényi megjelenítését szorgalmazta.

Szentpéteri Sándor zárszavában elmondta, hogy kérdéseket, javaslatokat egyaránt vár az OEE. Halász Gábor elnök ígéretet tett, hogy a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa észrevételeit és javaslatait eljuttatja írásban az OEE elnökségéhez. *(zé)*

## Nem lesz elég fa Magyarországon

Megjelent: 2016. március 05. szombat, 01:21 | [Nyomtatás](#) | [E-mail](#) | Találatok: 37

2016. március 4. - **Ütközik a természetvédelem és az erdőgazdálkodás a nem őshonos fafajok miatt, ugyanis a természetvédelmi törvény előírja, hogy ha kivágnak egy nem őshonos fát, akkor helyébe csak őshonos ültethető.** A Gemenc Zrt. vezérigazgatója azt mondta: ezzel az a probléma, hogy míg például a nem őshonos nemes nyár 20 év alatt nő meg, addig az őshonos szürke nyár 40, vagyis hamarosan lesz egy olyan időszak, amikor nem lesz elég feldolgozható fa Magyarországon.

"Az érvényes természetvédelmi és erdőtörvény alapján ha valahol egy nem őshonos fafajt levágunk, akkor a törvény betűi alapján kötelező őshonos fafajt ültetnünk" - közölte a Gemenc Zrt. vezérigazgatója.

Csonka Tibor szerint a gond az, hogy azoknak az őshonos fafajoknak, amelyek rendelkezésre állnak, kevésbé megfelelő a műszaki-gazdasági felhasználhatóságuk később.

"Mivel itt erdőről beszélünk, 40-60-80 vagy 120 évben kell gondolkodnunk" - tette hozzá.

Kifejtette: "Mivel a nyárfák vízigényes fafajok a folyók mellett nagyon jól élnek. A törvény szerint ha valamilyen szintű védettséggel rendelkezik egy terület, akkor ott a nemes nyár nem ültethető vissza, hanem helyette csak a szintén vízkedvelő szürke nyár ültethető. A gond az, hogy a szürke nyár a mai viszonyok között 40, de a természetvédelmi elgondolások szerint 70-80 éves, míg a nemes nyarak 20-25 éves vágásfordulóval hasznosíthatók."

"A másik probléma pedig a műszaki felhasználhatóság, vagyis hogy mit tudunk belőle csinálni. A nemes nyár feldolgozására egész iparágak épültek, míg a szürke nyár döntően a lapgyártás alapanyaga. Ehhez nagy beruházási igényű üzemeket kellene létrehozni. Van ilyen üzem Magyarországon, de ha 5-10 év múlva lecserélődik az összes jelenleg meglévő nemes nyár, és helyettük csak szürke nyarak lesznek, akkor nem lesz, aki feldolgozza" - figyelmeztetett Csonka Tibor.

Hozzátette: "Van még egy probléma, ami az időintervallumból adódik. A legrosszabb esetben is 20 év múlva már csak szürke nyár lesz, amelyek még túl fiatalok lesznek ahhoz, hogy hasznosítani lehessen. Tehát lesz egy olyan időszak, amikor nem tudunk olyan mennyiségű fához jutni, mint most."

A Gemenc Zrt. vezérigazgatója kiemelte, hogy a törvény minden védettségi szintre vonatkozik, tehát elég a legalacsonyabb védettségi szint is. Vagyis ha a helyi önkormányzat védetté nyilvánít egy területet, akkor arra a törvény vonatkozik.

Csonka Tibor szerint a megoldás a lépcsőzetesség lenne.

"Komoly nézetkülönbség van a természetvédelem szakemberei és az erdőgazdálkodás szakemberei között. Az lenne a megoldás, ha levegőhöz jutnának az erdőgazdálkodók, és egy távlati időszakot határoznánk meg arra, hogy ezt - az egyébként nagyon nemes és nagyon szép, csak éppen lehet, hogy Magyarország esetében gazdaságilag nem finanszírozható - a célt elérjük - javasolta a Gemenc Zrt. vezérigazgatója. **Panulín Ildikó**

